

3. neděle adventní rok C (2024)

1. čtení - Sof 3,14-18a

Hospodin plesá nad tebou v radosti.

Čtení z knihy proroka Sofoniáše.

Jásej, síónská dcero, zaplesej, Izraeli, raduj se a vesel celým srdcem, jeruzalémská dcero! Zrušil Hospodin tvůj trest, odstranil tvé nepřátele, uprostřed tebe je Hospodin izraelským králem, zla už se neboj! V onen den bude řečeno Jeruzalému: Neboj se, Síóne, ať nejsou tvoje ruce malátné! Hospodin, tvůj Bůh, je uprostřed tebe, hrdina, vítěz; plesá nad tebou v radosti, obnovil k tobě svou lásku, s veselím nad tebou jása jako ve dnech svátků.

Mezizpěv - Iz 12,2-3.4bcd.5-6

Odp: Plesejte a jásejte, neboť nad vámi vládne Svatý Izraele.

Bůh je má spása!

Bez obavy mohu doufat.

Hospodin je má síla a má statečnost,
stal se mou spásou.

S radostí budete vážit vodu

z pramenů spásy.

Děkujte Hospodinu a vzývajte jeho jméno!

Hlásejte mezi národy jeho díla,
zvěstujte vznešenost jeho jména.

Zpívejte Hospodinu, neboť učinil velkolepé věci,
ať je to známé po celé zemi!

Plesejte a jásejte, obyvatelé Síónu,
neboť velikým uprostřed vás je Svatý Izraele.

2. čtení - Flp 4,4-7

Pán je blízko.

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Filipanům.

(Bratři!) Radujte se stále v Pánu, opakují: Radujte se! Vaše ušlechtilost ať je známá všem lidem. Pán je blízko. O nic nemějte starost! Ale ve všem předkládejte Bohu své potřeby v modlitbě a prosbě s děkováním. Pak Boží pokoj, který převyšuje všechno pomýšlení, uchrání vaše srdce a vaše myšlenky v Kristu Ježíši.

Zpěv před evangeliem - srov. Iz 61,1

Aleluja. Duch Páně je nade mnou, poslal mě, abych přinesl chudým radostnou zvěst. Aleluja.

Evangelium - Lk 3,10-18

A co máme dělat my?

Slova svatého evangelia podle Lukáše.

Lidé se ptali Jana (Křtitele): "Co máme dělat?" Odpovídal jim: "Kdo má dvoje šaty, ať se rozdělí s tím, kdo nemá žádné. A kdo má něco k jídlu, ať jedná stejně." Přišli také celníci, aby se dali pokřtít, a ptali se ho: "Mistře, co máme dělat?" On jim odpověděl: "Nevybírejte víc, než je stanoveno." I vojáci se ho ptali: "A co máme dělat my?" Odpověděl jim: "Na nikom se nedopouštějte násilí, nikoho nevydírejte, buďte spokojeni se svým žoldem." Lid byl plný očekávání a všichni uvažovali o tom, zdali Jan není Mesiášem. Jan jim všem na to říkal: "Já vás křtím vodou. Přichází však mocnější než já; jemu nejsem hoden ani rozvázat řemínek u opánku. On vás bude křtít Duchem Svatým a ohněm. V ruce má lopatu, aby pročistil (obilí) na svém mlatě a pšenici uložil na sýpce; plevy však bude pálit ohněm neuhasitelným." Dával lidu ještě mnoho jiných napomenutí a hlásal mu radostnou zvěst.

Homilie

Adventní doba je časem neustálého napomínání: „Pán je blízko, připravte Pánu cesty, vyrovnejte mu stezky svého života“. Právě o této adventní neděli - GAUDETE - nás Jan oslovuje zcela konkrétními radami, jak to udělat, jak připravit cesty pro Pána, abychom se skutečně radovali.

Svatý Jan Křtitel, muž velmi nepohodlný, muž, který se nebál hlásat nepopulární pravdy, muž, kterého si přesto sám Bůh vybral, aby „připravil cestu Pánu“, před nás předstupuje s velmi jasným a rozhodným poselstvím:

Stejně jako v době Jana Křtitele i dnes si lidé budou klást otázku: „CO MÁM DĚLAT?“.

Když Jan učil, ptaly se ho zástupy:

„Co tedy máme dělat?“

On jim odpověděl: „Kdo má dvě roucha, ať dá jedno tomu, kdo nemá žádné, a kdo má jídlo, ať udělá totéž.“

Také celníci se přišli nechat pokřtít a ptali se ho: „Mistře, co máme dělat?“

On jim odpověděl: „Neberte si víc, než je stanoveno“.

Ptali se ho také vojáci: „A my, co máme dělat?“ Odpověděl jim: „Nikoho nešíkanujte ani neutiskujte, ale buďte spokojeni se svým žoldem.“

- Buďte čestní,
- nehledejte své vlastní,
- nevykořisťujte druhé,
- nepovyšujte se,
- nemyslete si, že vaše zlé skutky uniknou pozornosti Nejvyššího,
- nemysli jen na světský život,
- věz, že vše, co děláš, bude nakonec souzeno,
- vězte, že mě následuje Ten, který „spaluje plevy v neuhasitelném ohni“.

Jana se bál i král Herodes a stále se ho bojí ti, kdo mají moc, ale také ti, jejichž život je daleko od pravdy, daleko od poctivosti. Jan je skutečně nepohodlný a někteří by nejraději z evangelií vymazali všechny zmínky o tomto nepohodlném prorokovi stojícím na pomezí obou zákonů. Jeho křik a nekompromisní hlásání pravdy se nemůže líbit mírným, „tolerantním“ a zvráceným lidem 21. století.

Jak nadčasově jasné, průzračné a otevřené je učení Jana Křtitele. Kdo má příliš mnoho, ať se rozdělí, kdo zastává nějaký úřad, ať ho nezneužívá, ať se nepovyšuje. kdo je vojákem, ať je ve svém povolání lidský a nikoho nezneužívá.

Co k tomuto napomenutí ještě dodat? Sám nějak (i podvědomě) cítím, že tato rozhodná slova Jana Křtitele jsou pravdivá, že jsou poctivým postojem. Zároveň však cítím, že se vztahují i na mě, že je v mém životě ještě mnoho věcí, které bych měl uspořádat podle nadčasových a pravdivých slov Jana Křtitele.

Tehdejší lidé v něm vycítili muže velkého formátu a ptali se s prostotou: „Co máme dělat?“ A Jan dával přímé a jasné odpovědi. Neusiloval ani o svou slávu, ani o popularitu, nebyl politicky korektní, nebál se kritiky ani pronásledování a říkal to, co říkat měl, ne to, co chtěli slyšet pokřivení lidé. Měl připravit lidská srdce na setkání s Pánem. Hlásal pravdu a měl připravit vyvolený lid na setkání s pravdou. I on nás dnes má připravit na setkání s přicházejícím Bohem.

A co se změnilo od dob Jana Křtitele? Bohatí jsou stále bohatší a chamtivější, úředníci a politici stále arogantnější a chamtivější, vojáci stále bestiálnější, lháři stále drzejší, zloději stále nenasytnější, ... a jen Jan Křtitel, který káže odvážně morální pravdy..... NENÍ, a i když nějaký je, nechceme mu naslouchat, protože nám říká věci, které nechceme poslouchat, protože nám zalehlo v uších, protože máme svůj vlastní způsob života, protože pravda je pro nás příliš obtížná, protože vyžaduje příliš mnoho, protože žijeme v moderním světě, kde se mnohé (a dokonce všechno) mění, přizpůsobuje a stává se současným.

Kdyby dnes stál svatý Jan Křtitel mezi námi, neopakoval by stejná slova jako před dvěma tisíci lety? A my se neustále ptáme sami sebe: „Co máme dělat?“ a očekáváme mimořádné vedení a pokyny. Očekáváme, že zmírní své učení, že nám bude hlásat poněkud mdlou, nevýraznou a sentimentální

„pseudolásku“ tolerující nejrůznější lidské hříchy, slabosti a dokonce i úchyvky. Proč? Co víc potřebujeme k poctivému životu než uvědomění si Janových prostých, jasných a pravdivých slov? Co víc potřebujeme než prostotu a poctivost v každodenním životě?

Co kdyby k němu přišli moderní politici, senátoři, poslanci, ministři, podnikatelé, kariéristé a my kněží ?????. Co by nám řekl? Nebylo by to jako tehdy, kdy Janův hlas byl velmi často jen hlasem volajícím na poušti? Málokdo mu naslouchal! (...) A stále je málo těch, kteří mu naslouchají ... protože říká nepohodlné věci, protože „straší“ neuhasitelným ohněm, protože je fanatik a fundamentalista, protože víme lépe než on, poslaný Bohem, protože víme lépe než dokonce sám Boží Syn, protože nás dráždí jeho prostá a upřímná slova.

A co se nakonec stalo s Janem? A jaký je osud těch, kteří se stejně jako on odváží být „hlasem volajícím na poušti“? Jen málokdo chtěl naslouchat Janovi a i dnes je jen málo těch, kteří chtějí naslouchat moderním prorokům. Vždyť prorok je vždycky někdo, kdo je nepohodlný, protože odvádí myšlenky lidí, brání jim v blahobytném a klidném životě, protože si je dobírá a hledá díru v celku. Jan zneklidňoval svědomí a dělá to i nadále, a to se nikomu nelíbí... NIKOMU...

Kdo v Janově době „připravoval cesty pro Pána“? Chudí, zapomenutí, zavržení, nechtění, vysmívání..., ale přesto pokorní a uznávající svou hříšnost a malost, lidé opovrhovaní „spravedlivými, dokonalými, domýšlivými, velkými a sebevědomými“. A právě k nim Kristus přišel, ne k bohatým a sebevědomým, ne k domýšlivým a pyšným, ne k těm, kdo si libují ve vlastních silách a schopnostech, a ne k těm, kdo hledají vlastní komfort a pohodlí. A ani tentokrát tomu nebude jinak... Radujte se, chudí a nemocní, opovrhovaní a zavržení, vydědenci společnosti, ztroskotanci, ... neboť k vám přichází Pán, chudý a pokorný, narozený ve stáji, bezdomovec a chudák, syn tesaře! Ten, který je mocný, který křtí Duchem svatým a ohněm a který každému odplatí podle jeho skutků... A to je dobrá zpráva pro vás, pro ty, kdo nesmějí mluvit, pro vás, kteří nemáte žádná práva ve společnosti bláznů.

Radujte se a jásejte! Pán je blízko. Maranatha! Amen.